

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **K. s.r.o., IČO: X**
sídlem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, Praha 8

proti
žalované: **Krajská hygienická stanice Středočeského kraje**
sídlem Dittrichova 329/17, Praha 2

o žalobě na ochranu před nečinností žalované,

takto:

- I. Žalované se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, vydala rozhodnutí ve věci vedené pod spisovou značkou sp. zn. S-KHSSC 65041/2017.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 3. 4. 2019 domáhá toho, aby byla žalované uložena povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. S-KHSSC 65041/2017. V tomto řízení byl žalobce příkazem ze dne 12. 2. 2018, č. j. KHSSC 07686/2018 (dále jen „příkaz“), u. v. z p. na úseku o. z. před š. ú. n. l., a to (1.)

podle § 36 odst. 8 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před š. ú. n. l., ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „zákon o ochraně zdraví“), kterého se jako p. p. stravovacích služeb dopustil dne 20. 11. 2017 tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 zákona o ochraně zdraví, prostřednictvím v provozovně obsluhující zaměstnankyně n. osoby (hosty sedící u stolů a na baru), které nedodržovaly z. k. na místě, na němž je to podle § 8 odst. 1 písm. k) zákona o ochraně zdraví zakázáno (vnitřní prostor provozovny stravovacích služeb), aby v tomto jednání nepokračovaly nebo aby prostor opustily, a (2.) podle § 36 odst. 8 písm. b) o ochraně zdraví, kterého se jako p. p. stravovacích služeb dopustil dne 20. 11. 2017 tím, že v rozporu s § 9 odst. 2 zákona o ochraně zdraví n. povinnost o. vnitřní prostor provozovny u vstupu zjevně viditelnou grafickou značkou „k. z.“ v podobě dle přílohy k zákonu o ochraně zdraví. Za tyto p. byla žalobci u. p. ve výši X Kč.

2. Žalobce namítl, že dne 5. 3. 2018 podal prostřednictvím zmocněnce včasný a řádný odpor proti příkazu, k němuž byla přiložena také plná moc. Zmocněnec žalobce na výzvu žalované k odstranění vady podání spočívající v tom, že plná moc nebyla opatřena doložkou o autorizované konverzi, ani se nejednalo o písemný originál, žalované sdělil, že originálem plné moci nedisponuje, neboť žalobce mu plnou moc zaslal v podobě, ve které byla předložena žalované. Zmocněnec navrhl možnosti řešení, žalovaná však nikterak nereagovala a žalobci pouze sdělila, že příkaz nabyl právní moci. Dle žalobcova názoru byla předložená kopie plné moci dostatečná, a tudíž byl příkaz zrušen a žalované vznikla povinnost vydat rozhodnutí. Odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), z níž podle jeho názoru plyne, že právní předpisy nevyžadují, aby plná moc byla předkládána v originále. Žalovaná v daném případě nevyjádřila konkrétní pochybnosti o existenci zmocnění. Žalobce (míněn zřejmě zmocněnec – pozn. soudu) tedy dostatečně osvědčil své zmocnění k podání odporu, který byl podán řádně a včas. Třicetidenní lhůta k vydání rozhodnutí po zrušení příkazu tedy uplynula dne 4. 4. 2018; V případě, že by byla aplikována lhůta šedesátidenní, uplynula by dne 4. 5. 2018. Žalovaná však do dne podání rozhodnutí ve věci nevydala, a je proto nečinná. Žalobce dále uvedl, že podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti k M. z. jako nadřízenému správnímu orgánu žalované (dále jen „nadřízený správní orgán“), který konstatoval, že ve věci nejde o to, že by žalovaná odmítala kopii plné moci, ale že zastoupení na základě plné moci vykazovalo vady spočívající v tom, že zmocněnec nepředložil plnou moc s originálním podpisem nebo její autorizovanou konverzi. V závěru žaloby pak žalobce a jeho zástupce uvedli, že nesouhlasí se zveřejněním jejich o. ú. na i. stránkách N. s. s., a navrhují úplnou anonymizaci rozhodnutí zdejšího s., k čemuž připojili rozsáhlou argumentaci.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že se žalobce proti příkazu procesně řádně nebránil. Podal velmi stručný odpor s přiloženou plnou mocí ze dne 2. 3. 2018, která byla prostým způsobem naskenovaná. Plná moc obsahovala podpis j. žalobce. Jelikož byl odpor podán osobou, která nebyla účastníkem řízení a prokazatelným způsobem nedoložila zmocnění k jeho podání v zastoupení žalobce, vyzvala žalovaná přípisem ze dne 13. 3. 2018 zmocněnce k doplnění podání, a to ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení této výzvy. Zmocněnec v odpovědi na výzvu uvedl, že originálem plné moci nedisponuje a nemůže ji toho času opatřit, neboť j. žalobce se nacházela v zahraničí. Navrhl, že by originál plné moci mohl doplnit po návratu j., tj. cca za 2 až 3 týdny. Žalovaná přípisem ze dne 21. 3. 2018 vyrozuměla zmocněnce, že pro neodstranění vytýkaných vad na jeho podání nahlíží jako na nepřípustný odpor a na příkaz jako konečné rozhodnutí ve věci. Příkaz

nabyl právní moci dne 6. 3. 2018. Žalovaná dále uvedla, že žalobce podal k nadřízenému správnímu orgánu podnět k přijetí opatření proti nečinnosti až s odstupem X m. po právní moci příkazu. Žalovaná nebyla nečinná, neboť ve věci pravomocně rozhodla příkazem, a pokud žalobce měl za to, že příkaz trpí vadami, které způsobují jeho nezákonnost, měl se dle názoru žalované bránit žalobou proti správnímu rozhodnutí. Podání nečinnostní žaloby, je v dané procesní situaci nelegitimním pokusem o odvrácení právních účinků již déle než rok pravomocného rozhodnutí ve věci. Žalovaná takové o. smyslu a účelu zákona považuje za nepřípustné narušení principů právní jistoty a legitimního očekávání. Postup žalobce, resp. jeho současného zástupce v soudním řízení je navíc podle žalované vnitřně rozporný, neboť plnou moc pro zastupování žalobce zmocněncem v p. ř. označuje za dostatečnou, jelikož nebyla odvolána či vypovězena, ačkoliv současně platí, že podle § 33 odst. 1 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může mít účastník v téže věci současně pouze jednoho zmocněnce, což současný zástupce přehlíží, přičemž sám přijal zmocnění k zastupování žalobce již v p. ř. na základě plné moci ze dne 25. 7. 2018. Duplicita a nejednoznačnost ve výběru zmocněnců pro zastupování v p. ř. nemůže jít k tíži žalované. Podle žalované nelze žalobcem označené judikáty vztáhnout na posuzovanou věc, neboť postupovala v souladu s právními předpisy a opakovaně vyzývala zmocněnce k odstranění nedostatků podání vyvolávajících pochybnosti o existenci plné moci.

4. Žalobce v replice uvedl, že tvrzení žalované, že odpor byl velmi stručný, je irelevantní, neboť je podstatné, že odpor podán byl, přičemž právní předpisy ani nepředpokládají jeho odůvodnění. Za irelevantní označil i tvrzení žalované, že plná moc neobsahovala údaj o přijetí plné moci, neboť tohoto údaje není v plné moci třeba. Žalobce měl ke dni podání odporu jen jednoho zmocněnce a skutečnost, že se za účelem podání podnětu na přijetí opatření proti nečinnosti žalované obrátil na advokáta, je též irelevantní ve vztahu k nečinnosti žalované. Navíc platí, že předložením nové plné moci zaniká platnost plné moci udělené dříve.
5. Žalovaná v následné duplice poukázala na skutečnosti, které podle jejího názoru svědčí o protiprávní povaze činnosti žalobce a jeho zmocněnce, jenž ho zastupoval ve správním řízení. V této souvislosti poukázala na činnost s. L., z. s., IČO: X, sídlem X, jehož vznik byl podle žalované iniciován zmocněncem žalobce. Subjektům zapojeným do tohoto s. se podle žalované jako kompenzace rizik spojených se zjevným o. z. nabízí ochrana proti p. formou pojištění o., jež zahrnuje i právní asistenci, při níž jsou používány o. p. a jiné formy záměrné n. Dále žalovaná uvedla, že podání žaloby se jí jeví jako čistě ú., a to z toho důvodu, že byla podána nedlouho před uplynutím X m. lhůty pro její podání. Žalobce uplatnil u nadřízeného správního orgánu podnět k vydání opatření proti nečinnosti pouze z toho důvodu, aby formálně s. p. pro p. žaloby s j., že rozhodne-li soud v jeho prospěch, nezbude žalované, než s ohledem na uplynutí j. prekluzivní lhůty, řízení o p. z.
6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žalobce zároveň doložil, že vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, jež měl k dispozici ve správním řízení, neboť podal dne 11. 2. 2019 u nadřízeného správního orgánu žádost o přijetí opatření proti nečinnosti žalované, o jejímž vyřízení byl vyrozuměn přípisem nadřízeného správního orgánu ze dne 26. 2. 2019. Žaloba je tedy přípustná. Soud přistoupil k posouzení věci samé, přičemž

vycházel ze skutkového stavu ke dni rozhodnutí soudu, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaná vyslovili s tímto postupem souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

7. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalovaná na základě zjištění učiněných během kontroly provedené dne 20. 11. 2017, vydala příkaz, kterým byl žalobce u. v. ze shora uvedených dvou p. na úseku ochrany zdraví před š. ú. n. l. a byla mu u. p. ve výši X Kč. Žalobce byl v příkazu poučen o tom, že proti němu může podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení odpor, jehož včasným podáním bude příkaz zrušen.
8. Dne 5. 3. 2018 podal zmocněnec žalobce proti příkazu odpor, jehož přílohou byla naskenovaná kopie plné moci ze dne 2. 3. 2018 udělené zmocněnci j. žalobce k zastupování v p. ř. vedeném žalovanou. Plná moc obsahovala podpis j. Žalovaná přípisem ze dne 13. 3. 2018 vyzvala zmocněnce, aby ve lhůtě 5 dnů doložil plnou moc opatřenou doložkou o autorizované konverzi nebo originál plné moci. Zmocněnec odpověděl přípisem ze dne 15. 3. 2018, v němž uvedl, že originálem nebo autorizovanou konverzí plné moci nedisponuje. Originál plné moci je schopen zajistit, avšak j. žalobce se nachází v zahraničí, a proto požádal o prodloužení lhůty k doložení plné moci na tři týdny. Současně se dotázal, zda má žalovaná pochybnosti o existenci zmocnění. Žalovaná následně přípisem ze dne 21. 3. 2018 sdělila zmocněnci, že vzhledem k tomu, že zmocněnec uvedl, že nedisponuje originálem plné moci, pohlíží na podání, které nebylo učiněno žalobcem nebo jím prokazatelně zmocněnou osobou, jako na nepřipustný odpor. Zmocněnec následně dne 3. 4. 2018 doručil žalované originál plné moci k zastupování žalobce. Žalovaná jej však obratem zaslala zmocněnci zpět společně s přípisem ze dne 4. 4. 2018, ve kterém uvedla, že plnou moc doložil opožděně, neboť lhůta k doložení originálu plné moci uplynula dne 20. 3. 2018. Zásilku s plnou mocí se však zmocněnci nepodařilo doručit, a proto mu žalovaná přípisem ze dne 24. 4. 2018 doručeným do datové schránky znovu oznámila, že originál plné moci byl předložen opožděně a že příkaz je pravomocný a vykonatelný.
9. Ve správním spise je dále založena žádost žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti adresovaná nadřízenému správnímu orgánu. Nadřízený správní orgán žádost vyřídil přípisem ze dne 26. 2. 2019, v němž uvedl, že nehledává v postupu žalované nečinnost, neboť podání (odpor) bylo do datové schránky žalované doručeno osobou, která nebyla v daném řízení o p. účastníkem řízení a která prokazatelným způsobem nedoložila své zmocnění k jeho podání. Plná moc nebyla opatřena doložkou o autorizované konverzi zaručující pravost dokumentu a jeho shodu s originálem. Zmocněnec byl vyzván k odstranění nedostatku podání, avšak neučinil tak. Na závěr nadřízený správní orgán konstatoval, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že obdobné nedostatky v plné moci se opakují i v jiných řízeních, v nichž zmocněnec zastupuje různé účastníky řízení.
10. Podle § 150 správního řádu lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Není-li vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nemusí příkaz obsahovat odůvodnění (odst. 1). Proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán

nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřípustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím (odst. 3).

11. Podle § 33 odst. 1 správního řádu si může účastník zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.
12. Podle § 71 odst. 3 správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ, b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.
13. Odpor je zvláštním opravným prostředkem proti příkazu, který má zajistit, že osoba, se kterou bylo vedeno příkazní řízení, může jeho podáním dosáhnout vedení „klasického“ správního řízení bez uplatnění odchylek podle § 150 správního řádu. Odpor může podat ve lhůtě osmi dnů od oznámení příkazu ten, jemuž se příkazem ukládá určitá povinnost. Odpor nemusí být nijak odůvodňován a podává se u správního orgánu, který příkaz vydal. Pokud odpor podán není (resp. není podán včas), stává se po uplynutí lhůty pro podání odporu příkaz pravomocným a po uplynutí lhůty stanovené v příkazu ke splnění určité povinnosti i vykonatelným rozhodnutím. Pokud odpor podán je, příkaz se *ex lege* ruší a v řízení je třeba pokračovat a rozhodnout ve věci způsobem podle § 67 a násl. správního řádu. Lhůty pro vydání rozhodnutí podle § 71 odst. 3 správního řádu v tomto případě neběží již od prvního úkonu v řízení (vydání příkazu), ale začínají běžet dnem podání odporu.
14. V projednávané věci není sporu o tom, že byl proti příkazu vydanému žalovanou podán včasný odpor. Je však sporné, zda tento odpor podala osoba oprávněná, resp. osoba zmocněná jednat za žalobce na základě plné moci. Otázkou, zda je nutné, aby plná moc byla správnímu orgánu předložena v originálu či ověřené kopii, nebo zda postačuje plná moc v prosté kopii, se již opakovaně zabýval NSS, a to například v rozsudcích ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 As 13/2005-65, ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26, ze dne 5. 11. 2015, č. j. 2 As 110/2015-42, ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 328/2016-23. Z uvedených rozsudků plyne, že k prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat ve správním řízení účastníka postačí plná moc předložená v kopii, a to i v oskenované podobě, pokud správní orgán nemá na základě konkrétních okolností případu pochybnosti, zda byla účastníkem řízení skutečně udělena. Správní řád nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla předložena v originálu nebo v ověřené kopii, a ani nespojuje účinky zastoupení teprve s předložením plné moci v této podobě. Plná moc, resp. průkaz plné moci, je prohlášením zmocnitele především o rozsahu zmocnění a o osobě, která byla zmocněna, a dále dokládá, že účastník správního řízení projevil vůli nechat se zastupovat zmocněncem. Obsahem průkazu plné moci pak musí být pouze uvedení osoby zmocněnce, konkrétní rozsah zmocnění, okamžik, od kterého platí, a podpis zmocnitele. Pokud zmocněnec disponuje

plnou mocí obsahující všechny uvedené náležitosti, postačí k tomu, aby nastaly účinky zastoupení, že je její prostá kopie předložena správnímu orgánu v řízení, k němuž se vztahuje.

15. V projednávané věci doložil zmocněnec žalované v elektronické podobě oskenovanou kopii plné moci, v níž byl jasně uveden rozsah zmocnění, označena osoba zmocněnce, datum udělení plné moci i podpis j. žalobce. Žalovaná tuto plnou moc však neakceptovala a vyzvala zmocněnce, aby předložil originál plné moci, případně její autorizovanou konverzi, aniž by alespoň nastínila důvod svých pochybností o existenci zmocnění. Přitom ani z obsahu správního spisu neplynou okolnosti, které by jakkoliv zpochybňovaly existenci zmocnění. Za této situace jde o požadavek na doložení zmocnění vyšší kvalifikovanou formou, jak plyne z § 33 odst. 1 správního řádu i z citované judikatury správních soudů, nad rámec povinností žalobce a jeho zmocněnce. Nepředložení originálu plné moci v daném případě nepředstavovalo nedostatek, který by činil podání odporu neúčinným. Důvodem, který by činil podání odporu neúčinným, pak není ani skutečnost, že plná moc neobsahuje prohlášení zmocněnce o přijetí zastoupení. Plná moc, přesněji řečeno průkaz plné moci je jednostranným právním jednáním zmocnitele (srov. rozsudky NSS citované v bodě 14). Prohlášení zmocněnce o přijetí zmocnění není jeho povinnou náležitostí, a jeho absence tedy nemůže mít vliv na platnost plné moci. Lze proto přisvědčit žalobci, že žalovaná pochybila, pokud zaujala stanovisko, že zmocněnec žalobce neprokázal své zmocnění, a v důsledku toho posoudila podaný odpor jako nepřipustný.
16. Nezákonnost postupu žalované je navíc umocněna i dalším postupem žalované. Zmocněnec v reakci na výzvu k předložení originálu plné moci, která mu byla doručena dne 15. 3. 2018, ještě téhož dne požádal žalovanou o prodloužení lhůty, a to z důvodu, že se j. žalobce v té době údajně zdržovala v zahraničí. Žalovaná na místo, aby se zabývala touto žádostí, vyšla z toho, že zmocněnec v té době nedisponoval originálem plné moci, a přípisem ze dne 21. 3. 2018 mu sdělila, že považuje odpor za nepřipustný a v důsledku toho má za to, že příkaz nabyl právní moci. Je sice pravdou, že správní orgán nemá povinnost žádosti o prodloužení lhůty vyhovět (srov. § 39 odst. 2 správního řádu), ani tak ale nemůže žádost zcela opomenout. Takový postup totiž odporuje § 4 odst. 4 správního řádu, podle něhož je povinností správního orgánu umožnit dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Za situace, kdy zmocněnec žalobce dopředu sdělil žalované, že není v jeho silách splnit výzvu ve stanovené lhůtě, a uvedl také důvody, které mu brání v předložení originálu plné moci, a nedlouho po odpadnutí tvrzené překážky navíc výzvě vyhověl tak, že originál plné moci předložil, a to dne 3. 4. 2018, nelze v jeho postupu *a priori* spatřovat jakékoliv o. nebo snahu o z. procesních práv. Žalovaná se nemůže tvářit, jako by jí originál plné moci nebyl vůbec předložen pouze z toho důvodu, že byl doložen po uplynutí stanovené lhůty, zvláště pokud žalobce dopředu požádal o prodloužení této lhůty. S uplynutím lhůty k předložení plné moci, totiž žádné ustanovení správního řádu nesplňuje účinky koncentrace. Žalované nic nebránilo, aby po předložení originálu plné moci přehodnotila své (i tak nesprávné) stanovisko ohledně údajného neprokázání zmocnění a nepřipustnosti podaného odporu a věc projednala ve správním řízení. Pokud tak neučinila a i nadále setrvala na svém dosavadním stanovisku, nelze než označit její postup za formalistický a odporující § 4 odst. 4 správního řádu.

17. Nepřílehavá a nesprávná je rovněž argumentace žalované, podle níž se měl žalobce bránit proti příkazu žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. Jak plyne z rozsudku NSS ze dne 24. 3. 2016, č. j. 3 As 8/2014 – 78, příkaz je specifickou formou správního rozhodnutí. Tato specifčnost se projevuje mj. v tom, že jej lze zcela právně odklidit úkonem jeho adresáta, a to odporem. NSS dále uvedl, že *„je-li napaden de iure existující příkaz, znamená to, že proti němu jeho adresát nebrojil včas podaným odporem; v takovém případě ovšem tento správní akt nemůže být podroben soudnímu přezkumu, neboť by tím byla porušena jeho subsidiární povaha, vyjádřená v ustanovení § 5 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. V takovém případě musí být žaloba odmítnuta pro nepřípustnost, postupem dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. [za použití § 68 písm. a) s. ř. s.]. Pokud byl odpor v otevřené lhůtě podán, byl tím příkaz eo ipso odstraněn (nevyžaduje se tedy jakýkoliv úkon ze strany správního orgánu) a ve správním řízení se pokračuje, jako by příkaz vydán nebyl. V takovém případě opět není založena přezkumná pravomoc správního soudu, neboť zde chybí podmínky řízení, a to jeho předmět (správní rozhodnutí) i pasivně legitimovaný subjekt, který rozhodl v posledním stupni (§ 69 s. ř. s.); žaloba pak musí být odmítnuta postupem dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.“* I pokud by tedy žalobce podal žalobu proti příkazu, jak namítá žalovaná, nebylo by možné ji meritorně projednat. Jediným způsobem, jak lze brojit proti postupu správního orgánu, jenž má za to, že účinky podání odporu nenastaly, je podání nečinnosti žaloby podle § 79 a násl. s. ř. s., jak to činí žalobce v projednávané věci.
18. K tvrzení žalované, že žalobce byl v průběhu správního řízení zastoupen dvěma zmocněnci, soud uvádí, že tento postup neodporuje žádnému z ustanovení, která upravují postup správních orgánů ve správním řízení. Podle § 33 odst. 1 třetí věty správního řádu může mít účastník v téže věci pouze jednoho zmocněnce. To ovšem neznamená, že by účastník řízení musel mít po celou dobu správního řízení téhož zmocněnce a nemohl jej změnit. Účel uvedeného omezení spočívá v tom, aby se oprávnění jednotlivých zmocněnců nepřekrývala, a aby správní orgán nebyl uveden v nejistotu, kdo a jakým způsobem za účastníka řízení jedná. Jak plyne z rozsudku NSS ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 As 94/2011-80, v případě, že účastník zmocní k zastupování nového zmocněnce, je třeba analogicky postupovat podle § 28 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví, že zvolením nového zástupce je vypovězena plná moc udělená dosavadnímu zástupci. Udělením plné moci novému zmocněnci pro téže správní řízení tedy došlo k zániku zmocnění původního zmocněnce, a nelze v takovém postupu vidět duplicitu či nejednoznačnost, jak uvádí žalovaná.
19. K argumentaci žalované uvedené v replice, podle níž má činnost žalobcova zmocněnce protiprávní povahu, neboť směřuje k o. z. a zahrnuje i různé o. p., nepovažuje soud za nutné se blíže vyjadřovat. V projednávané věci je totiž podstatné, že v souvislosti s podáním odporu k žádným pokusům o o. jednání ze strany žalobce nebo jeho zmocněnce zjevně nedošlo. Byla to naopak žalovaná, která pochybila, a to tím, že nejprve neakceptovala kopii plné moc předloženou zmocněncem žalobce ani později předložený originál a v důsledku toho nesprávně posoudila podaný odpor jako nepřípustný.
20. Lze shrnout, že v projednávané věci byl příkaz zrušen podáním odporu dne 5. 3. 2018, a bylo tedy povinností žalované věc řádně projednat v p. ř. Dnem zrušení příkazu začala

běžet třicetidenní lhůta pro vydání rozhodnutí v řízení o p. podle § 71 odst. 3 správního řádu. Tato lhůta uplynula dne 4. 4. 2018 anebo nejpozději dne 4. 5. 2018, pokud by byla prodloužena o dalších třicet dnů podle písm. a) uvedeného ustanovení. Žalovaná však před uplynutím této lhůty, ani později v řízení o p. rozhodnutí ve věci samé nevydala. Nelze proto než uzavřít, že žalovaná je nečinná.

21. Soud proto v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. rozhodl tak, že uložil žalované rozhodnout ve věci. K tomu jí soud stanovil lhůtu 30 dnů od právní moci rozsudku, kterou má s ohledem na všechny okolnosti případu za přiměřenou.
22. K nesouhlasu žalobce se zveřejněním tohoto rozsudku Nejvyšším správním soudem lze závěrem konstatovat, že je z hlediska posouzení věci samé zcela bez významu, a soud se proto argumentací uvedenou v této části žaloby nezabýval.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl z celkového hlediska ve věci plně úspěšný, přiznal soud náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Mezi náklady řízení vynaložené žalobcem patří zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, odměna advokáta ve výši 9 300 Kč za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, seps žaloby a seps repliky) podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 900 Kč za tři úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tak činí náhrada nákladů řízení žalobce 13 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. prosince 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu